

Η Επιχείρηση « Καταιγίδα Αλ Άκσα (7 Οκτ 2023)».

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α Ιωάννης Κρασσάς.

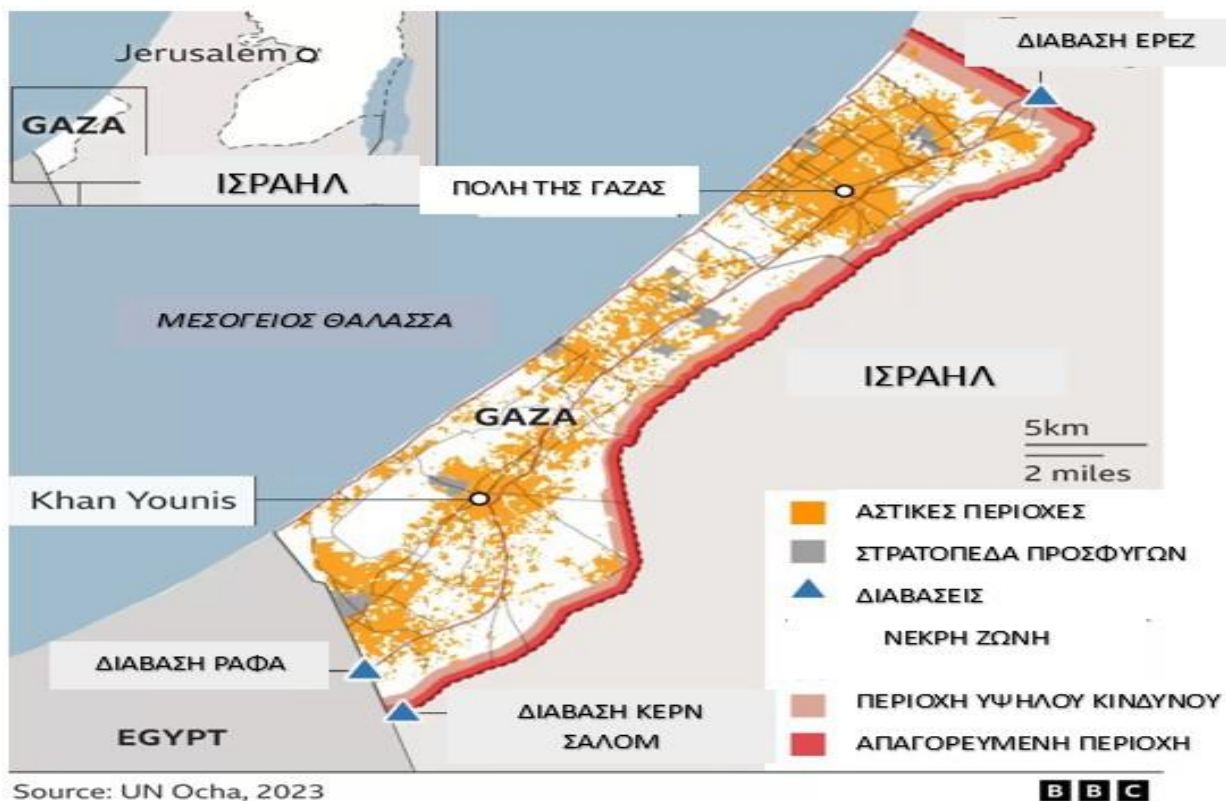
«Το μυστικό όπλο του Ισραήλ στους πολέμους κατά των Αράβων, είναι το ότι δεν έχουμε που να καταφύγουμε σε περίπτωση ήττας». Γκόλντα Μείρ (Πρωθυπουργός του Ισραήλ από το 1969 έως το 1974).

Η Επίθεση.

Την 06:30 της 7^{ης} Οκτωβρίου 2023, ημέρα Σάββατο, το Παλαιστινιακό Ισλαμικό Κίνημα Αντιστάσεως, γνωστό ως Χαμάς, πραγματοποίησε τη μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση των τελευταίων ετών εναντίον του Ισραήλ, με την κωδική ονομασία «Καταιγίδα(πλημμύρα)Αλ Άκσα». Οι ένοπλοι των Ταξιαρχιών Ιζ Αντ-Ντιν Αλ-Κασάμ(Iz ad Din al Qassam), εκτόξευσαν 2.000 έως 5.000 ρουκέτες εναντίον πόλεων του Ισραήλ, από τις οποίες φονεύθηκαν, ή τραυματίστηκαν εκατοντάδες πολίτες, ενώ προκλήθηκαν μεγάλες υλικές ζημιές. Παράλληλα άλλοι διείσδυσαν από ξηρά, αέρα και θάλασσα εντός του Ισραήλ, δολοφονώντας πολίτες αδιακρίτως φύλου και ηλικίας, ενώ συνέλαβαν περί τους 200 ομήρους, περιλαμβανομένων και αλλοδαπών, τους οποίους μετέφεραν στην περιοχή της Γάζας. Ο επικεφαλής της στρατιωτικής πτέρυγας της Χαμάς Μοχάμεντ Ντεϊφ[1], δήλωσε: «Έως εδώ. Η επίθεση κατά του Ισραήλ αποτελεί την απάντησή μας στις επιθέσεις κατά των γυναικών, τη βεβήλωση του τζαμιού Αλ Άκσα στην Ιερουσαλήμ και τη συνεχιζόμενη πολιορκία της Γάζας».

Η Χαμάς

Το 2006, ένα χρόνο μετά την αποχώρηση του Ισραήλ από τη «Λωρίδα της Γάζας», η Χαμάς κέρδισε τις παλαιστινιακές βουλευτικές εκλογές, επικρατώντας της Φατάχ[2]. Το 2007, μετά από μάχες μεταξύ των διαφόρων παλαιστινιακών φατριών, ανέτρεψε την Παλαιστινιακή Αρχή της Φατάχ και ανέλαβε τον πλήρη έλεγχο. Έκτοτε δεν έχουν προκηρυχθεί εκλογές ξανά. Η Γάζα έχει έκταση 365 χλμ², (ίση με τη νήσο Θάσο), πληθυσμό 2,3 εκατομμύρια και πυκνότητα 6.300 κατοίκων ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, γεγονός που τη καθιστά μια από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές του πλανήτη. Το 1988, η Χαμάς στην ιδρυτική διακήρυξή της αυτοπροσδιορίστηκε ως μέλος της «Μουσουλμανικής Αδελφότητας[3]». Σε αντίθεση με την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, η οποία έχει το έλεγχο στη Δυτική Όχθη, δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα του Ισραήλ να υπάρχει στην περιοχή και έχει θέσει ως στόχο την διάλυσή του και την ίδρυση στη θέση του ενός «Ισλαμικού Κράτους». Η κυβέρνηση της Χαμάς υποστηρίζεται από το Ιράν, το Κατάρ, τη Συρία και το Αφγανιστάν. Οι ΗΠΑ, η ΕΕ, η Αυστραλία, η Ένωση Αμερικανικών Κρατών, η Ιαπωνία, η Παραγουάη και το Ηνωμένο Βασίλειο την θεωρούν τρομοκρατική οργάνωση.

Η Λωρίδα της Γάζας.

Ο Αιφνιδιασμός του Ισραήλ

Η Χαμάς αιφνιδίασε τις Ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες [Mossad (Εξωτερική Ασφάλεια), Aman(Στρατιωτικές Πληροφορίες), Shabak (Εσωτερική Ασφάλεια)]. Οι Ισραηλινοί πρέπει να διερευνήσουν τα αίτια της απότυχίας εκτιμήσεως του μεγέθους του χτυπήματος και του χρόνου εκτέλεσης της επιχειρήσεως. Έχουν υποχρέωση να αναλύσουν επίσης, πως τους διέφυγε η τάξη τόσο μεγάλου αριθμού συστημάτων που απαιτούνται για τις χιλιάδες ρουκέτες που εκτοξεύθηκαν. Θα πρέπει επιπροσθέτως να αναζητήσουν τρόπους βελτιώσεως του συστήματος Αντιαεροπορικής Προστασίας «Σιδηρούς Θόλος[4](Iron Dome)», ώστε να δύναται να ανταποκρίνεται σε μαζικές επιθέσεις. Πρακτικά το σύστημα δεν είναι σχεδιασμένο να μπορεί να αναχαιτίζει περισσότερες από 800 ρουκέτες συγχρόνως. Το Ισραήλ διαθέτει 10 πυροβολαρχίες, εκάστη των οποίων διαθέτει 3-4 συστήματα εκτοξεύσεως 20 πυραύλων το καθένα. Την 7^η Οκτωβρίου εντός μισής ώρας εκτοξεύθηκε ο ίδιος αριθμός ρουκετών, που βλήθηκαν σε χρονικό διάστημα 50 ημερών κατά την σύγκρουση του 2014.

Αναχαιτήσεις ρουκετών από το "Σιδηρούν Θόλο.

Οφθαλμός αντί Οφθαλμού.

Το Ισραήλ μετά την επίθεση κήρυξε τη χώρα σε κατάσταση πολέμου και κάλεσε 360.000 εφέδρους για την αύξηση της ετοιμότητας των Ενό-

πλων της Δυνάμεων. Από την επομένη του παλαιστινιακού χτυπήματος ξεκίνησε την επιχείρηση «Σιδηρούν Ξίφος(Iron Sword), με τη προσβολή από αέρος κρατικών και στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Ο Ισραηλινός στρατός απέκλεισε τη Λωρίδα της Γάζας και διέκοψε τη παροχή ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, νερού και τροφίμων. Εκτιμώ ότι δεν θα υπάρξει μεγάλης κλίμακος χερσαία επιχείρηση γιατί είναι δύσκολη η ανάπτυξη στρατευμάτων σε μια ιδιαίτερα πυκνοκατοικημένη περιοχή, στην οποία η κατάσταση έχει επιδεινωθεί από τα ερείπια των κατεστραμμένων κτιρίων. Θεωρώ πιθανότερη την εκτέλεση καταδρομικής μορφής επιχειρήσεων για την απελευθέρωση των ομήρων, τη σύλληψη ηγετικών στελεχών της Χαμάς και τη καταστροφή των υπογείων στοών. Η τελευταία ασπίδα της Χαμάς είναι οι όμηροι. Ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Μπενιαμίν Νετανιάχου[5] κάλεσε τους Παλαιστίνιους «να απομακρυνθούν από τη Γάζα γιατί θα την ισοπεδώσει». Οι απώλειες μέχρι σήμερα(14 Οκτ 10:00), ανέρχονται σε: Νεκροί: 1.300 Ισραηλινοί και 1.951 Παλαιστίνιοι, Τραυματίες: 3.400 Ισραηλινοί και 8.296 Παλαιστίνιοι, επιπλέον κρατούνται από τους Παλαιστίνιους 200 όμηροι, όχι από το Ισραήλ, αλλά από διάφορες χώρες. Από τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς έχουν καταστραφεί περισσότερες από 22.600 κατοικίες, 19 εγκαταστάσεις υγείας και 90 σχολεία, 18 τεμένη, 70 βιομηχανικές εγκαταστάσεις(πηγή: BBC).

Ισραηλινά άρματα μάχης.

Το Ματωμένο Παρελθόν.

Η τελευταία πολεμική αναμέτρηση τοποθετεί ένα ακόμη κρίκο σε μία αλυσίδα αίματος. Η σημερινή περιοχή του Ισραήλ αποτελούσε Βρετα-

νικό προτεκτοράτο από το 1920 έως το 1948, στο οποίο κατοικούσαν Παλαιστίνιοι και Ισραηλινοί. Η αδυναμία συμβίωσης των δύο εθνοτήτων σ' ένα κράτος, είχε ως αποτέλεσμα ο ΟΗΕ να καταλήξει το 1947 με την υπ' αριθμό 181 ψήφισμά του στη λύση δημιουργίας δυο ανεξαρτήτων επικρατειών. Στην απόφαση του ΟΗΕ το 55% της σημερινής εκτάσεως του Ισραήλ παραχωρούνταν στους Εβραίους κάτοικους και το 45% στους Παλαιστίνιους. Σε σύνολο 1.930.000 κατοίκων οι Εβραίοι ήσαν 630.000- (32/%) Τόσο οι Παλαιστίνιοι, όσο και ο Αραβικός κόσμος αντιτάχθηκαν στη προτεινόμενη λύση. Στις 14 Μαΐου του 1948, ο Δαβίδ Μπεν Γκουριόν[6], μετέπειτα πρωθυπουργός, ανακήρυξε μονομερώς την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, το οποίο αναγνώρισαν πρώτες οι ΗΠΑ, ενώ οι χώρες του Ανατολικού Μπλοκ δεν αντέδρασαν στην εξαγγελία.

Η Πρόταση του ΟΗΕ του 1947 για δύο ανεξάρτητα κράτη.

Την επομένη της διακοινώσεως του Γκουριόν, οι στρατοί της Αιγύπτου, της Ιορδανίας, του Ιράκ, της Συρίας και του Λιβάνου, συνεπικου-

ρούμενοι από τη Σαουδική Αραβία, τη Τυνησία και το Μαρόκο επιτέθηκαν κατά των Ισραηλινών. Ο πόλεμος διήρκεσε έως τις 13 Ιανουαρίου 1949 και έμεινε στην ιστορία, ως «Πόλεμος της Ανεξαρτησίας». Την επαναφορά της Παλαιστίνης στα όρια του 1967 τα οποία επικαλείται η Χαμάς, αφορά τη γραμμή καταπαύσεως του πυρός του Πολέμου της Ανεξαρτησίας. Έκτοτε οι δύο εθνότητες υιοθέτησαν την προσφυγή στη στρατιωτική βία δια την επίλυση των διαφορών τους. Το Ισραήλ γεννήθηκε μέσα στη φωτιά της μάχης. Το φρόνημα του Ισραηλινού λαού σφυρηλατήθηκε στο συνεχή αγώνα για την επιβίωσή του. Επί της ουσίας το Ισραήλ είναι δομημένο να λειτουργεί σαν ένα έθνος-στρατός. Από τότε μέχρι σήμερα διεξήχθησαν 3 μεγάλες πολεμικές αναμετρήσεις [Η Κρίση του Σουέζ (29 Οκτ έως 7 Νοε 1956), ο Πόλεμος των 6 ημερών [7] (5 έως 10 Ιουν 1967) και ο Πόλεμος του Γιομ Κιπούρ (6 έως 25 Οκτ 1973) βλέπε σχετικό άρθρο, [Αραβοϊσραηλινός Πόλεμος του 1973 \(Α΄ Μέρος\)](#), [Αραβοϊσραηλινός Πόλεμος 1973 Β΄ Μέρος \[1\]](#), χωρίς να έχουν παύσει οι μικρότερες συγκρούσεις μέχρι σήμερα. Η Αίγυπτος πρώτη αναγνώρισε το Ισραήλ το 1979, μετά την συμφωνία του Καμπ Ντέιβιντ [8] και την ακολούθησε η Ιορδανία το 1994.

Διαπιστώσεις-Συμπεράσματα.

75 χρόνια μετά την ίδρυση του Ισραήλ, έχουν διαφοροποιηθεί οι κίνδυνοι που απειλούν την ασφάλεια του. Οι επανειλημμένες νίκες έναντι των αραβικών στρατών, σε συνδυασμό με την απόλυτη κυριαρχία στη σύγχρονη στρατιωτική τεχνολογία [9], έχουν μειώσει τις πιθανότητες διεξαγωγής συμβατικού πόλεμου. Η απειλή προέρχεται πλέον από ασύμμετρες απειλές, επιθέσεις αυτοκτονίες και ανάληψη δράσεων από ενόπλους εντός κατοικημένων περιοχών.

Μετά τους Αραβο-ισραηλινούς Πολέμους η στρατηγική θέση του Ισραήλ άλλαξε ριζικά. Για πρώτη φορά στην ιστορία του απέκτησε το πλεονέκτημα του βάθους στην άμυνά του. Το ισραηλινό επιτελείο εφαρμόσε υποδειγματικά τις αρχές του πολέμου, κατά την σχεδίαση και την εκτέλεση των επιχειρήσεων, ενώ ο στρατός τους επέδειξε γενναιότητα λέοντος, πονηριά αλεπούς και χτύπησε με την ταχύτητα κόμπρας. Στο σύνολο των ανθρώπινων απωλειών το 24% αντιστοιχούσε σε Αξιωματικούς και Υπαξιωματικούς, το ποσοστό αποδεικνύει ότι τα στελέχη διοικούσαν δια του παραδείγματος. Το Ισραήλ έδειξε τον τρόπο πως μία μικρή

χώρα μπορεί όχι μόνο να επιβιώσει, αλλά και να νικήσει, έστω και εάν οι αντίπαλοί διαθέτουν συντριπτική αριθμητική υπεροχή. Ένα μέρος των επιτυχιών οφείλονταν περισσότερο στην ανεπάρκεια των Αράβων και λιγότερο στην αποτελεσματικότητα των Ισραηλινών.

Η έκταση που κατέχουν οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα αντιστοιχεί στο 0,018 της εκτάσεως του Ισραήλ και απέχει παρασάγγας από το 45% που προβλεπόταν στο ψήφισμα του ΟΗΕ το 1947. Ο εβραϊκός πληθυσμός έχει αυξηθεί στα 7,2 εκατομμύρια από τις 630.000 και αποτελεί το 74% του συνόλου.

Η ενέργεια της Χαμάς δεν είχε συγκεκριμένο στόχο, αλλά την «εν ψυχρώ» εκτέλεση όσο περισσότερων ανθρώπων, ενώ η δολοφονία πολιτών από 36 χώρες επιβεβαιώνει το χαρακτηρισμό του τρομοκράτη για τους ένοπλους της Χαμάς.

Η Χαμάς επεδίωξε να «πονέσει» το Ισραήλ και να προκαλέσει την προσοχή του πλανήτη στη περιοχή τους και το πέτυχε. Το τι θα επακολουθήσει το σκέφτηκε ; Ήταν ένα τυφλό χτύπημα εκδικήσεως, το οποίο εκτιμώ ότι δεν θα αποδώσει ως μοχλός πίεσεως για την κλιμάκωση του πολέμου, με την εμπλοκή και άλλων αραβικών κρατών με σκοπό την ικανοποίηση των στόχων τους. Η επιστράτευση των εφέδρων και η ισχυρή παρουσία του αμερικανικού στόλου στην περιοχή, έγιναν για να απόθαρρύνουν την ανάληψη δράσεως από γειτονικά κράτη.

Αυτό που είναι βέβαιο ότι θα συμβεί είναι αύξηση του φόρου αίματος των αθών κάθε πλευράς. Οι συγκρούσεις προς το παρόν δεν φαίνεται να έχουν τέλος και ο κύκλος αίματος θα συνεχισθεί. Η ειρήνη θα επικρατήσει, εάν ο ένας εκ των δύο εκμηδενιστεί, γεγονός που θεωρώ απίθανο, ή εάν η αγάπη των Αράβων για τα παιδιά τους ξεπεράσει το μίσος που αισθάνονται για τους Ισραηλινούς, το οποίο κρίνω ακόμα πιο απίθανο.

**Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.
Οκτώβριος 2023.**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΟΣ**, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αθήνα 1968.
- **Εγκυκλοπαίδεια ΠΑΠΥΡΟΣ LAROUSSE BRITANNICA**, Εκδοτικός οίκος ΠΑΠΥΡΟΣ, Αθήνα 2007.
- Chaim Herzog, **Οι Αραβοϊσραηλινοί Πόλεμοι**, Εκδόσεις ΛΙΝΑΙ-ΟΣ, Αθήνα 2011.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

[1] Ο Μοχάμεντ Ντεϊφ (Mohammed Dayf) γεννήθηκε το 1965, μετά τον Αραβο-Ισραηλινό πόλεμο του 1948, στον Καταυλισμό Προσφύγων Χαν Γιούνις στη Λωρίδα της Γάζας με το επώνυμο Μάσρι (Masri). Το 1990, μετά την ένταξή του στη Χαμάς, το άλλαξε σε Ντεϊφ που σημαίνει «επισκέπτης ή φιλοξενούμενος». Έχει επιζήσει από 7 απόπειρες δολοφονίας, από τις οποίες έχασε ένα χέρι, ένα μάτι και έχει μείνει παράλυτος, όπως και όλη την οικογένειά του. Το 2015, οι ΗΠΑ τον περιέλαβαν στον κατάλογό του με τούς πλέον επικίνδυνους τρομοκράτες παγκοσμίως.

Ο Μοχάμεντ Ντεϊφ.

[2] Η Φατάχ ή Αλ Φατάχ(Αλ είναι το άρθρο). Το όνομα Φατάχ αποτελεί αρκτικόλεξο κατ' αντιστροφή των λέξεων «Ταχρίρ Φιλαστίν» που σημαίνει Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Ιδρύθηκε το 1958 από Παλαιστίνιους παλαιμάχους των πολέμων του 1948 και 1956, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Γιασέρ Αραφάτ, που διετέλεσε πρόεδρος της οργάνωσης από το 1969, έως το θάνατό το 2004. Σήμερα αποτελεί μια πο-

λυκομματική συνομοσπονδία των Παλαιστινίων, συγκροτούμενη από την Κεντρική Επιτροπή με αρμοδιότητα εκτελεστικής εξουσίας και το Επαναστατικό Συμβούλιο ως κύριο νομοθετικό σώμα. Η έδρα της Φατάχ βρίσκεται στη Ραμάλα της Δυτικής Όχθης, αποτελεί «μέλος παρατηρητή» στη Σοσιαλιστική Διεθνή και είναι αντίπαλο κόμμα της Χαμάς.

[3] Μουσουλμανική Αδελφότητα είναι ένα σουνιτικό ισλαμικό θρησκευτικό, πολιτικό και κοινωνικό κίνημα. Υπολογίζεται ως έχει 2,5 εκατομμύρια οπαδούς. Ιδρύθηκε στην Αίγυπτο από τον Ιμάμη και δάσκαλο Χασάν Αλ Μπάννα το Μάρτιο του 1928 και έχει οπαδούς σε όλες τις μουσουλμανικές χώρες. Το πιο διάσημο σύνθημά της είναι «Το Ισλάμ είναι η λύση». Το 2013 η Αίγυπτος την έθεσε εκτός νόμου και την κήρυξε τρομοκρατική οργάνωση. Την ακολούθησαν η Σαουδική Αραβία και ΗΑΕ.

Το έμβλημα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας.

[4] Το αντιαεροπορικό σύστημα παντός καιρού Σιδηρούς Θόλος (Iron Dome), έχει δυνατότητες αναχαιτίσεως και καταστροφής ρουκετών μικρού βεληνεκούς και βλημάτων πυροβολικού 155 χιλ. σε αποστάσεις από 4 έως 70 χιλιόμετρα και σε χαμηλό ύψος πτήσεως. Εκτοξεύει πυραύ-

λους Tamir, μήκους 3 μέτρων, βάρους 90 κιλών, οι οποίοι μεταφέρουν 11 κιλά εκρηκτικής ύλης και κοστίζουν 40.000 δολάρια έκαστος. Οι ΗΠΑ έχουν χρηματοδοτήσει την κατασκευή του Σιδηρού Θόλου με 2,9 δισεκατομμύρια δολάρια. Το Ισραήλ το χρησιμοποιεί από το 2011.

20πλός εκτοξευτής πυραύλων του Σιδηρού Θόλου.

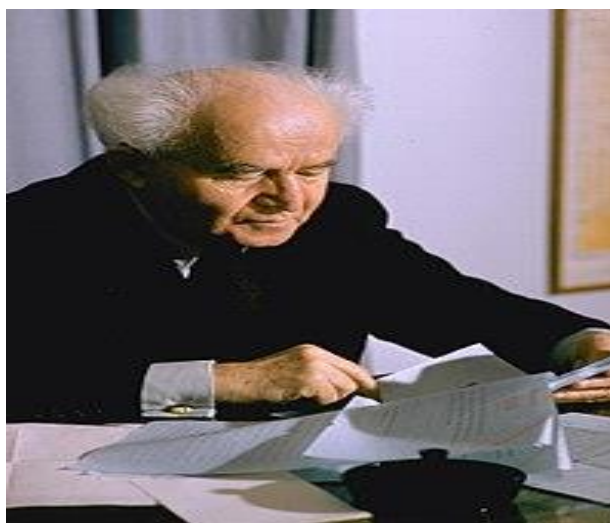
[5] Ο Μπενιαμίν Νετανιάχου γεννήθηκε το 1949 και είναι πρωθυπουργός του Ισραήλ από τον Δεκέμβριο του 2022. Είναι αρχηγός του συντηρητικού κόμματος Λικούντ Προηγουμένως υπηρέτησε στην πρωθυπουργία του κράτους από τον Ιούνιο του 1996 ως τον Ιούλιο του 1999 και από το 2009 έως το 2021. Είναι ο πρώτος πρωθυπουργός του Ισραήλ ο οποίος γεννήθηκε μετά την ίδρυση του κράτους το 1948.

Ο Μπενιαμίν Νετανιάχου.

[6] Ο Νταβίντ Μπεν Γκουριόν (1886 Πολωνία -1973). Το 1906, ο Μπεν-Γκουριόν λόγω των διωγμών των Εβραίων από τις ρωσικές αρχές, μετανάστευσε στην Παλαιστίνη, τμήμα τότε της Οθωμανικής αυτοκρα-

τορίας. Στις 2 Νοεμβρίου 1917, ο Άγγλος υπουργός Εξωτερικών Άρθουρ Μπαλφουρ έστειλε στο Λόρδο Ρότσιλντ (κορυφαίος ηγέτη του σιωνισμού) επιστολή με την οποία τον πληροφορούσε ότι μετά τη λήξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου η αγγλική κυβέρνηση θα ευνοούσε την ίδρυση του Εβραϊκού κράτους, στην Παλαιστίνη. Μετά απ' αυτό ο Μπεν-Γκουριόν κατατάχθηκε στην Εβραϊκή λεγεώνα του αγγλικού στρατού και πολέμησε για την απελευθέρωσή της Παλαιστίνης από τους Τούρκους. Ενθάρρυνε τη μαζική μετανάστευση Εβραίων στην Παλαιστίνη και εκλέχθηκε πρόεδρος του διεθνούς οργανισμού που χειριζόταν τα θέματα εγκατάστασης Εβραίων στην Παλαιστίνη. Το 1942 ο Μπεν-Γκουριόν διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην αλλαγή πλεύσης του σιωνιστικού κινήματος διακηρύσσοντας ότι επιδίωξη του σιωνισμού ήταν πλέον όχι η δημιουργία «πατρίδας» στην Παλαιστίνη αλλά η ίδρυση εβραϊκού κράτους. Στις 14 Μαΐου 1948 ο Μπεν-Γκουριόν ως πρώτος, προσωρινός, πρωθυπουργός ανακήρυξε την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ και στη συνέχεια διετέλεσε δύο φορές πρωθυπουργός του Ισραήλ (1948-1953 & 1955-1963). Παρά τους πολέμους ο Μπεν-Γκουριόν κατόρθωσε να εφαρμόσει στη βιομηχανία και στη γεωργία πολλά από τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα που είχε προτείνει πριν από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Τον Ιούνιο του 1963 επικαλούμενος αδιευκρίνιστους «προσωπικούς λόγους», που είχαν πιθανώς σχέση με εσωκομματικές διαμάχες εξαιτίας Αγγλοαμερικανικών παραπόνων, ο Μπεν-Γκουριόν παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία.

Ο Νταβίντ Μπεν Γκουριόν.

[7] Το διάστημα από 5 έως 10 Ιουν. 1967 το Ισραήλ πολέμησε εναντίον της Αιγύπτου, της Συρίας, της Ιορδανίας, του Ιράκ και του Λιβάνου.

νου. Οι Ισραηλινές δυνάμεις αριθμούσαν 240.000 άνδρες, 800 άρματα μάχης και 300 αεροσκάφη. Οι αραβικές ανερχόντουσαν σε 550.000 άνδρες, 2.504 άρματα μάχης και 957 αεροσκάφη. Εντός έξι ημερών οι αραβικές δυνάμεις υπέστησαν συντριπτική ήττα, με αποτέλεσμα το Ισραήλ να καταλάβει εδάφη κατά 3,5 φορές μεγαλύτερα της συνολικής εκτάσεώς του: την χερσόνησο του Σινά και την Λωρίδα της Γάζας οι οποίες ανήκαν στην Αίγυπτο, την δυτική όχθη του Ιορδάνη ποταμού σε βάρος της Ιορδανίας και τα Συριακά υψώματα του Γκολάν. Οι απώλειες του Ισραήλ ανήλθαν σε 1.000 νεκρούς, 400 άρματα μάχης και 46 αεροσκάφη, ενώ οι αραβικές σε 23.000 νεκρούς, 6.000 αιχμαλώτους, 1.200 άρματα μάχης και 500 αεροσκάφη.

Ο Αντιστράτηγος Μοσέ Νταγιάν και ο Ταξίαρχος Αριέλ Σαρόν.

[8] Την 18^η Σεπτεμβρίου 1978, στο Καμπ Ντέιβιντ, στην εξοχική κατοικία του Προέδρου των ΗΠΑ, ο Αιγύπτιος Πρόεδρος Ανουάρ Σαντάτ και ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός Μεναχέμ Μπεγκίν, μετά από πρωτοβουλία του Προέδρου των ΗΠΑ Τζίμυ Κάρτερ συμφώνησαν στην υπογραφή συμφωνίας ειρήνης, η οποία προέβλεπε:

Την αναγνώριση του Ισραήλ από την Αίγυπτο.

Την απόσυρση των Ισραηλινών Δυνάμεων από την χερσόνησοι του Σινά.

Την δημιουργία του πλαισίου για την επίλυση του Παλαιστινιακού Προβλήματος και την ειρήνευση στη Μέση Ανατολή.

Η συμφωνία προκάλεσε την οργή αρκετών Αράβων γιατί δεν περιείχε σαφή δέσμευση για τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Ο ηγέτης της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Γιασέρ

Αραφάτ κατηγορήσε τον Σαντάτ ότι: «Αντάλλαξε την Ιερουσαλήμ με την έρημο του Σινά» και απείλησε τις ΗΠΑ με τρομοκρατικά χτυπήματα, ως απάντηση των αποφάσεων που ελήφθησαν στο Καμπ Ντέιβιντ.

Ανουάρ Σαντάτ, Τζίμι Κάρτερ, Μεναχέμ Μπεγκίν.

[9] Η αμυντική βιομηχανία του Ισραήλ αποτελεί ένα από τους μεγαλύτερους εξαγωγείς στρατιωτικού εξοπλισμού στο κόσμο, κατέχοντας το 10% του συνόλου. Οι Ισραηλινές εταιρείες: Συστήματα Έλβιτ(Elbit Systems), Ισραηλινές Βιομηχανίες Αεροδιαστήματος (Israel Aerospace Industries) και η ΡΑΦΑΕΛ (RAFAEL) περιλαμβάνονται στις 100 κορυφαίες αμυντικές βιομηχανίες στο κόσμο. Από το 2014, η αμυντική βιομηχανία του Ισραήλ αποτελεί τον 6^ο μεγαλύτερο εξαγωγέα όπλων παγκοσμίως. Το 2012 οι εξαγωγές αμυντικών συστημάτων ήσαν 7 δισεκατομμύρια δολάρια και το 2022 μετά την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία ανήλθαν στα 12,5.

Πηγή : <https://www.istorikadromena.gr/>